

Posudek oponenta na bakalářskou práci Jany Dundálkové: Geografické aspekty zakládání průmyslových zón v České republice

Bakalářská práce Jany Dundálkové má 36 stran textu a 2 strany seznamu použité literatury. Práce je logicky strukturovaná.

Cílem práce je získání základního, územně strukturovaného, náhledu na problematiku průmyslových zón v České republice. Autorka se při jeho naplňování zaměřuje na 4 hlavní oblasti, kterými jsou:

- vztah mezi lokalizací průmyslových zón a sídelním systémem ČR
- míra nezaměstnanosti jako lokalizační faktor průmyslových zón
- územní rozdíly v obsazenosti průmyslových zón
- územní koncentrace zahraničních investorů de země původu

V rámci každého tématu je stanovena hypotéza včetně stručného vysvětlení, jak autorka k hypotézám došla. Čtvrtá hypotéza, která předpokládá odlišnost struktury investorů dle země původu mezi kraji ČR, je velmi jednoduchá a „sebenaplňující“. V případě vysvětlení druhé hypotézy je sporné tvrzení, že regiony s vysokou mírou nezaměstnanosti nabízí dostatek volných pracovních sil. Zcela zásadní je totiž kvalita a nikoliv pouze kvantita lidských zdrojů.

Pokud jde o jednotlivé kapitoly, má oponent následující připomínky:

- V kapitole 3 věnované problematice podpory průmyslových zón v ČR by bylo vhodné diskutovat také otázku vlastnických vztahů a blíže popsat implementační proces podpory. Důležitá je např. problematika postavení a role obcí vs. Czechinvestu v kontextu rozhodovacího procesu o lokalizaci průmyslové zóny. Pokud se obec rozhodne pro vybudování průmyslové zóny, vyvstává otázka, do jaké míry a v čem konkrétně je při využití podpory z PPRPZ závislá na rozhodování jiných subjektů (Czechinvest, investor apod.)
V případě obrázku č. 2 (str. 16) lze doporučit rozlišení uváděných typů průmyslových zón (strategická, pobídková, rozvojová).
- V rámci kapitoly 4 lze doporučit zdůraznění skutečnosti, že počet průmyslových zón, resp. podíl dané velikostní kategorie obcí na tomto počtu, je jen doplňkový ukazatel. Klíčovým ukazatelem je plocha zón a objem investic. Ze samotného počtu průmyslových zón nelze vyvozovat žádné závěry. Tomu by mělo odpovídat také pořadí diskuse jednotlivých ukazatelů z obrázku 3.
Není jasné, proč autorka rozděluje kategorii obcí pod 5 tis. obyvatel na tři kategorie. Pod určitou minimální velikostí sídla již samotná populační (a proto i očekávaná ekonomická) velikost nehrají významnou roli.
- V kapitole 4.2 věnované vztahu mezi mírou nezaměstnanosti a lokalizací průmyslových zón oponent postrádá diskusi skutečnosti, že míra nezaměstnanosti je lokalizačním faktorem v důsledku pobídek. Při neexistenci pobídek však lze očekávat malý (pokud nějaký) význam míry nezaměstnanosti na rozhodnutí investorů o lokalizaci jejich aktivit.

Předložená práce obsahuje jen velmi jednoduché popisné a grafické metody. Námitku lze mít vůči mapkám v obrázcích č. 5 a 6. Autorka zde zobrazuje podíl jednotlivých okresů na celkovém objemu investic směřujících do podpořených průmyslových zón a podíl na předpokládaném celkovém počtu vytvořených pracovních míst. Okresy jsou však velikostně rozdílné a získané hodnoty proto nejsou dostatečně relevantní. Nabízí se otázka, proč nebyl použit např. lokalizační koeficient. Investice by tak mohly být vztaženy např. na EAO apod.)

V tabulce č.2 (str. 27) jsou prezentovány výsledky měření závislosti mezi indexem změny míry nezaměstnanosti na jedné straně a velikostí podpořeného území, výší investice a počtem nových pracovních míst na straně druhé. Hodnoty Pearsonova korelačního koeficientu indikují pozitivní závislost, což by mohlo být prezentováno tak, že podpora průmyslových zón nemá předpokládaný efekt. Ačkoliv lze tento efekt očekávat až po několika letech, bylo by vhodné uvedené zjištění podrobněji vysvětlit.

Formální stránka práce a úroveň technického zpracování odpovídají očekávání oponenta.

Jana Dundálková splnila nezbytné požadavky kladené na bakalářské práce. Proto doporučuji její obhájení.

V Praze 13. 9. 2006

Mgr. Pavel Csank

